

ΕΠΠΕΔΑ VFCS

ΕΠΠΕΔΟ I: Χρησιμοποιεί την οπτική λειτουργία εύκολα και με επιτυχία σε δραστηριότητες που σχετίζονται με την όραση.

Τις περισσότερες φορές, τα παιδιά στο Επίπεδο I μπορεί να αντιμετωπίζουν κάποια δυσκολία όταν χρησιμοποιούν την όρασή τους σε άγνωστα ή/και περιβάλλοντα με συνωστισμό ή/και νέες δραστηριότητες, αλλά δεν χρειάζονται συστηματικά αντισταθμιστικές στρατηγικές ή προσαρμογές.

ΕΠΠΕΔΟ II: Χρησιμοποιεί την οπτική λειτουργία επιτυχώς αλλά χρειάζεται αντισταθμιστικές στρατηγικές που ξεκινούν από το ίδιο το παιδί.

Τα παιδιά στο Επίπεδο II χρειάζονται συνεχώς αντισταθμιστικές στρατηγικές που ξεκινούν από τα ίδια για να εκτελέσουν δραστηριότητες που σχετίζονται με την όραση. Μπορεί να αποφεύγουν ή να βιάζονται με κάποιες δραστηριότητες που απαιτούν οπτικές δεξιότητες, ωστόσο, οι οπτικές τους δυσκολίες δεν περιορίζουν ή περιορίζουν μερικώς την ανεξαρτησία τους στην καθημερινή ζωή.

ΕΠΠΕΔΟ III: Χρησιμοποιεί την οπτική λειτουργία αλλά χρειάζεται κάποιες προσαρμογές.

Τα παιδιά στο Επίπεδο III χρειάζονται, εκτός από τις αντισταθμιστικές στρατηγικές που ξεκινούν από τα ίδια, κάποιες προσαρμογές για να χρησιμοποιούν σταθερά λειτουργικά την όραση και να εκτελούν τις περισσότερες δραστηριότητες που σχετίζονται με την όραση στην καθημερινή ζωή. Οι προσαρμογές περιλαμβάνουν οποιεσδήποτε τροποποιήσεις στο οπτικό περιβάλλον και τη χρήση προσαρμοστικού εξοπλισμού ή/και τεχνολογικών συσκευών για την ενίσχυση της οπτικής λειτουργίας.

Διακρίσεις μεταξύ Επιπέδων I και II

Η διαφορά μεταξύ των επιπέδων I και II είναι η ανάγκη για αντισταθμιστικές στρατηγικές που ξεκινούν από το ίδιο το παιδί προκειμένου να χρησιμοποιεί την οπτική λειτουργία με συνέπεια και ανεξαρτησία σε δραστηριότητες που σχετίζονται με την όραση. Τα παιδιά στο Επίπεδο I μπορεί να παρουσιάζουν τις περισσότερες φορές κάποια καθυστέρηση, για παράδειγμα στην αναγνώριση νέων αντικειμένων ή άγνωστων προσώπων ή στην εξερεύνηση άγνωστων περιβαλλόντων. Τα παιδιά στο Επίπεδο II εκτελούν σχεδόν τις ίδιες δραστηριότητες με τα παιδιά του Επιπέδου I, αλλά συνήθως παρουσιάζουν αντισταθμιστικές στρατηγικές που ξεκινούν από τα ίδια, όπως κινήσεις του κεφαλιού (π.χ. στροφή) ή προσαρμογή της θέσης του κεφαλιού ώστε να διευκολυνθεί ο εντοπισμός του οπτικού στόχου ή να βελτιωθεί η ποιότητα των κινήσεων των ματιών (ανοιγοκλείσιμο των ματιών ή χρήση του δακτύλου για να δείξει κάτι για τη καλύτερη εξερεύνηση μίας εικόνας, ιδίως εάν είναι πολύ περίπλοκη (με πολλές λεπτομέρειες, διαφορετικές διαστάσεις και μεγέθη, ασυνήθιστες συνθήκες φωτισμού, διαφορετικό προσανατολισμό αντικειμένων ή αλληλοεπικάλυψη αντικειμένων)· προσαρμογή της απόστασης του οπτικού στόχου ή του αντικειμένου για καλύτερη οπτική εστίαση ή για σταθεροποίηση της προσήλωσης· τοποθέτηση των οπτικών στόχων (π.χ. παιχνίδια ή σχολικός εξοπλισμός) σε συγκεκριμένη περιοχή του οπτικού πεδίου για τη διευκόλυνση της δραστηριότητας.

Διακρίσεις μεταξύ Επιπέδων II και III

Η διαφορά μεταξύ των Επιπέδων II και III είναι η ανάγκη για βοήθεια στην προσαρμογή του περιβάλλοντος για τη σταθερή χρήση της όρασης στις καθημερινές δραστηριότητες. Τα παιδιά στο Επίπεδο II υιοθετούν αυθόρμητες (δηλαδή που ξεκινούν από τα ίδια) στρατηγικές, καταφέροντας να χρησιμοποιούν την όραση λειτουργικά στις περισσότερες δραστηριότητες που σχετίζονται με την όραση. Τα παιδιά στο Επίπεδο III χρειάζονται προσαρμογή του περιβάλλοντος ή/και τροποποίηση της δραστηριότητας, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που σχετίζονται με την όραση. Συνήθως χρειάζονται φόντο υψηλής αντίθεσης, (π.χ. μοτίβα σκακιέρας, ασπρόμαυρα, κίτρινα και μπλε, κόκκινα και λευκά μοτίβα) βελτιστοποιημένο μέγεθος και αντίθεση του οπτικού στόχου, μειωμένο οπτικό συνωστισμό, προσαρμοσμένη απόσταση του οπτικού στόχου ή/και γραφεία ανάγνωσης, ή/και μεγεθυντικά συστήματα και άλλες οπτικές τεχνολογικές συσκευές.

ΕΠΙΠΕΔΟ IV: Χρησιμοποιεί την οπτική λειτουργία σε πολύ προσαρμοσμένα περιβάλλοντα αλλά εκτελεί μόνο ένα μέρος των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την όραση.

Τα παιδιά στο Επίπεδο IV μπορούν να χρησιμοποιούν την όραση όταν υποστηρίζονται σημαντικά μέσω προσαρμογών· ωστόσο, η χρήση της όρασης είναι ασταθής, εκτελούν μέρος των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την όραση και συχνά χρησιμοποιούν άλλες αισθητηριακές λειτουργίες για να υποστηρίξουν την έναρξη και τη διατήρηση της οπτικής λειτουργίας.

ΕΠΙΠΕΔΟ V: Δεν χρησιμοποιεί την οπτική λειτουργία ακόμη και σε πολύ προσαρμοσμένα περιβάλλοντα. Τα παιδιά στο Επίπεδο V έχουν σοβαρούς περιορισμούς στις καθημερινές δραστηριότητες που σχετίζονται με την όραση, ακόμη και όταν υποστηρίζονται από σημαντικές προσαρμογές· χρησιμοποιούν σχεδόν αποκλειστικά άλλες αισθητηριακές λειτουργίες (ακοή, αφή, κλπ).

Διακρίσεις μεταξύ των Επιπέδων III και IV

Η διαφορά μεταξύ των Επιπέδων III και IV είναι ότι τα παιδιά στο Επίπεδο III χρησιμοποιούν την οπτική λειτουργία με σταθερό τρόπο και συνήθως δεν χρειάζονται άλλες αισθητηριακές λειτουργίες για να εκτελέσουν δραστηριότητες. Τα παιδιά στο Επίπεδο IV, εκτός από τις προσαρμογές που έχουν ήδη περιγραφεί για το Επίπεδο III, συνήθως επωφελούνται σε μεγάλο βαθμό από την προσαρμογή των συνθηκών φωτισμού για τη διευκόλυνση της όρασης, όπως για παράδειγμα ο φωτισμός των αντικειμένων/στόχων σε συνθήκες ημισυσκότισης. Η χρήση της όρασής τους είναι περιορισμένη και ασταθής και είναι σε θέση να εκτελούν μόνο ένα μέρος των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την όραση. Για παράδειγμα, παρουσιάζουν ασταθή βλεμματική επαφή, εστιάζουν σε εξαιρετικά προσαρμοσμένες καταστάσεις, και αναγνωρίζουν πρόσωπα ή αντικείμενα χρησιμοποιώντας και άλλες αισθητηριακές λειτουργίες. Η οπτική παρακολούθηση είναι πολύ δύσκολη χωρίς την ενσωμάτωση άλλων αισθητηριακών λειτουργιών.

Διακρίσεις μεταξύ των Επιπέδων IV και V

Η διαφορά μεταξύ των Επιπέδων IV και V είναι η ικανότητα του παιδιού να εκτελεί μέρος των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την όραση, εάν υποστηρίζεται σε μεγάλο βαθμό από προσαρμογές. Τα παιδιά στο Επίπεδο IV χρησιμοποιούν μερικές φορές την οπτική λειτουργία εάν υποστηρίζονται από ένα ιδιαίτερα προσαρμοσμένο περιβάλλον και άλλες αισθητηριακές λειτουργίες (ακοή, αφή, κλπ). Τα παιδιά στο Επίπεδο V συνήθως δεν εκτελούν δραστηριότητες που σχετίζονται με την όραση, και χρειάζονται πάντα άλλες αισθητηριακές πληροφορίες.

Reference for VFCS Development: Baranello, G; Signorini, S; Tinelli, F; Guzzetta, A; Pagliano, E; Rossi, A; Foscan, M; Tramacere, I; Romeo, DMM; Ricci, D; On Behalf of the VFCS Study Group (2020) Visual Function Classification System for children with cerebral palsy: development and validation. *Developmental Medicine and Child Neurology*, 62 (1) pp. 104-110. DOI: 10.1111/dmcn.14270

Greek version: Milioti Styliani PT, PhD; Moysoglou Eirini OT, MSc; Karachanidi Marina PT; Michelaki Vasiliki PT

VFCS Διάγραμμα Αναγνώρισης Επιπέδου

Χρησιμοποιεί το παιδί την οπτική λειτουργία στις περισσότερες δραστηριότητες που σχετίζονται με την όραση;

ΝΑΙ

ΟΧΙ

Χρειάζεται το παιδί προσαρμογές για να χρησιμοποιεί την οπτική λειτουργία στις περισσότερες δραστηριότητες που σχετίζονται με την όραση;

Χρησιμοποιεί το παιδί την οπτική λειτουργία σε τουλάχιστον ένα μέρος των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την όραση, αν υποστηρίζεται σημαντικά από προσαρμογές;

ΟΧΙ

ΝΑΙ

ΝΑΙ

ΟΧΙ

Χρειάζεται το παιδί αντισταθμιστικές στρατηγικές που ξεκινούν από το ίδιο για να χρησιμοποιεί με επιτυχία την οπτική λειτουργία στις περισσότερες δραστηριότητες που σχετίζονται με την όραση;

Επίπεδο III
Χρησιμοποιεί την οπτική λειτουργία αλλά χρειάζεται κάποιες προσαρμογές
(περιβαλλοντικές τροποποιήσεις, προσαρμοστικός εξοπλισμός και τεχνολογικές συσκευές)

Επίπεδο IV
Χρησιμοποιεί την οπτική λειτουργία σε πολύ προσαρμοσμένα περιβάλλοντα, αλλά εκτελεί μόνο ένα μέρος των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την όραση και συνήθως χρησιμοποιεί άλλες αισθητηριακές λειτουργίες (ακοή, αφή, κλπ)

Επίπεδο V
Δεν χρησιμοποιεί την οπτική λειτουργία ακόμη και σε πολύ προσαρμοσμένα περιβάλλοντα, έχει σοβαρούς περιορισμούς στις καθημερινές δραστηριότητες που σχετίζονται με την όραση, ακόμη και αν υποστηρίζεται από σημαντικές προσαρμογές, χρησιμοποιεί σχεδόν αποκλειστικά άλλες αισθητηριακές λειτουργίες

ΟΧΙ

ΝΑΙ

Επίπεδο I
Χρησιμοποιεί την οπτική λειτουργία εύκολα και με επιτυχία, το πολύ ίσως για να αντιμετωπίζει δυσκολίες κατά τη χρήση της όρασης σε νέα και άγνωστα περιβάλλοντα ή/και δραστηριότητες

Επίπεδο II
Χρησιμοποιεί την οπτική λειτουργία με επιτυχία, αλλά χρειάζεται αντισταθμιστικές στρατηγικές που ξεκινούν από το ίδιο, όπως κινήσεις του κεφαλιού, ανοιγοκλείσιμο ματιών, δείχνοντας με το δάχτυλο, προσαρμογή της απόστασης του οπτικού στόχου, κλπ.